

Sygn. akt: III RC 105/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Grażyna Paczesna

Protokolant: Justyna Maciejak

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. P.

przeciwko A. P.

o obniżenie alimentów

postanawia:

I. umorzyć postępowanie w sprawie,

II. Przyznaje adwokat A. Z. tytułem wynagrodzenia za czynności pełnomocnika z urzędu kwotę 600 (sześćset) złotych powiększoną o stawkę podatku VAT, którą przejmuje na rachunek Skarbu Państwa i poleca wypłacenie wyżej wymienionej kwoty adw. A. Z. z sum budżetowych Sadu Rejonowego w Pruszkowie.

UZASADNIENIE

W dniu 26 lutego 2014 r. Z. P. wniósł do tutejszego Sądu powództwo o obniżenie alimentów, zasądzonych od niego na rzecz byłej żony - A. P. z kwoty 300 zł do kwoty 150 zł miesięcznie, płatnych do 15-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w P.z dnia 24 stycznia 2008 r. w sprawie III RC 352/05, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w W.z dnia 23 marca 2009 r. w sprawie VI Ca 9/09, został zobowiązany do łożenia na rzecz pozwanej alimentów w kwocie 300 zł. Od tamtego czasu zaszły w jego życiu istotne zmiany uzasadniające obniżenie obowiązku alimentacyjnego. Podał, iż w listopadzie 2011 r. uległa rozwiązaniu umowa o pracę z firmą (...) Sp. z o.o., w której powód był zatrudniony w dacie wydawania ostatniego orzeczenia o alimentach, zarabiał wówczas około 2.500 zł netto miesięcznie. Utrata pracy spowodowała znaczne pogorszenie sytuacji życiowej powoda, bowiem stał się osobą bezrobotną. Posiada zawód telemontera, jednak z powodu niskich kwalifikacji, braku prawa jazdy oraz wieku ponad 50 lat jego szanse na znalezienie pracy były niewielkie. Ponadto lokalizacja jego miejsca zamieszkania w okresie zimowym utrudnia mu poruszanie się po mieście. W czerwcu 2011 r. zaciągnął zobowiązanie w Banku (...) na kwotę 50.000 zł w celu przeprowadzenia generalnego remontu swojego mieszkania. Powód w międzyczasie uzyskał zgodę na przerwę w spłacie rat, które wynoszą około 1.000 zł miesięcznie. Z powodu utraty pracy przeszedł także załamanie nerwowe. W lutym 2012 r. z powodu złego stanu psychicznego oraz wyziębienia zamieszkał z dziećmi, gdyż w jego mieszkaniu panowała temperatura około 5 stopni C.. Zastosowane zostało wobec niego leczenie lekami psychotropowymi, został skierowany do szpitala (...) w T. z diagnozą (...) oraz wskazaniem lekarza do kontynuacji leczenia i terapią farmakologiczną. Około kwietnia 2012 r. zaczął wracać do zdrowia i dzięki rekomendacji kolegi znalazł pracę na stanowisku pracownika ochrony na umowę zlecenie za wynagrodzeniem 1.450 zł, gdzie pracuje

do dnia dzisiejszego i jest to jego jedyne źródło utrzymania. Podniósł, iż korzysta z pomocy finansowej córki przy opłatach za wodę, odpady czy prąd, której możliwości są również ograniczone, gdyż wychowuje ona w ramach rodziny zastępczej syna stron, który uczy się dziennie. Ponadto wzrosło zobowiązanie podatkowe za nieruchomości powoda. W 2012 r. była to kwota 75 zł rocznie, a od 2013 r. 320 zł rocznie (k. 3-6).

Na rozprawie w dniu 04 kwietnia 2014 r. oraz w dniu 15 maja 2014 r. powód popierał powództwo, natomiast pozwana, a następnie jej pełnomocnik - wnosili o oddalenie powództwa (k. 82, k. 98).

W toku postępowania Przewodnicząca nakłaniała strony do zawarcia ugody.

Na rozprawie w dniu 26 czerwca 2014 r. Pełnomocnik pozwanej proponował zawarcie ugody do kwoty 200 zł, jednak powód nie wyraził na to zgody. Ostatecznie pełnomocnik pozwanej oświadczył, że pozwana wyraża zgodę na zawarcie ugody na kwotę 150 zł miesięcznie. Pozwany wyraził zgodę na zawarcie ugody od 01 lipca 2014 r. Ponadto cofnął – za zgodą Pełnomocnika pozwanej - wniosek o pełnomocnika z urzędu oraz zażalenie na postanowienie tutejszego Sądu z dnia 15 maja 2014 r. oddalające wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia (k. 175-176).

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014 r. Sąd umorzył postępowanie wywołane zażaleniem na postanowienie z dnia 15 maja 2014 r. oddalające wniosek powoda o udzielenie zabezpieczenia (k. 178).

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2014 r. na skutek zawartej ugody Sąd umorzył postępowanie w sprawie (k. 179).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 223 § 1 k.p.c. Przewodniczący powinien we właściwej chwili skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron. Osnowa ugody zawartej przed sądem powinna być wciągnięta do protokołu rozprawy i stwierdzona podpisami stron.

Ugoda sądowa ma dwoisty charakter, łączący elementy materialnoprawne i procesowe. Jest czynnością procesową uprawnionych podmiotów, umożliwiającą wyłączenie dalszego postępowania sądowego co do istoty sprawy i prowadzącą do umorzenia postępowania (art. 223 k.p.c. w związku z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 355 § 1 k.p.c.). Jest też czynnością prawną (umową, ugodą w rozumieniu art. 917 k.c.) - vide: uzasadnienie post. Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2005 r. V CK 691/04, LEX nr 177225.

Może być uznana przez Sąd za niedopuszczalną tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Ugoda sądowa jest czynnością procesową dokonana w formie przewidzianej prawem procesowym, które wiążą z tą czynnością zamierzony przez strony skutek w postaci wyłączenia dalszego postępowania sądowego co do istoty sporu i umorzenia postępowania. Jednocześnie zawarte w treści ugody porozumienie co do istniejącego między stronami stosunku prawnego ma charakter zgodnego oświadczenia woli, a więc czynności prawnej zmierzającej do wywołania skutków w dziedzinie prawa materialnego. W tym zakresie zawarte przed sądem porozumienie jest ugodą w rozumieniu art. 917 k.c.

W ocenie Sądu zawarta ugoda nie jest sprzeczna z prawem ani z zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa. Pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wyraziła zgodę na zawarcie ugody do żądanej przez powoda kwoty 150 zł miesięcznie, na co powód wyraził zgodę.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli wydanie orzeczenia stało się zbędne lub niedopuszczalne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461).